

לפני המלך הקדוש, והכל גלוי
לפניו. זהו שכתוב (ירמיה כג) אם
יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם ה'! אם כן, איך לא
ישמר אדם מלחטא לפני רבונו.
ושנינו, אפלו אותו [מי] מה שחשב
אדם ועלה ברצונו, הכל נמצא
לפני הקדוש ברוך הוא ולא נאבד
ממנו.

בא ראה, באותו לילה שנכנסה
לאה אל יעקב ונתנה לו אותם
סימנים שנתן יעקב לרחל, עלה
ברצונו שהיא רחל ושמש בה
תשמיש, ואותה טפה ראשונה של
יעקב היתה, שכתוב (בראשית מט)
פחי וראשית אוני, וסבר שהיא
רחל. הקדוש ברוך הוא שהוא
מגלה עמקות ונסתרות ויודע מה
שבחשכה, העלה אותו רצון
למקומו, ובכורת ראוּבן עלתה
ליוסף. מה הטעם? משום שהרי
של רחל היתה אותה טפה
ראשונה שיצאה מיעקב, משום
שהיתה שלה, אותה בכורה ממש
של ראוּבן ירש יוסף, ורחל ירשה
את שלה.

ומשום כן, סוד הדבר, לא התעלה
ראובן בשם כשאר השבטים, אלא
ראובן, כלומר ראוּבן בן. ראוּבן
סתם. והבן הזה לא נודע שמו.
ועל פן לא קראו לאה בני בשם
הזה, ולא נקרא ראוּבן בני, שהרי
לאה ידעה את המעשה.

ושנינו, גלוי לפני הקדוש ברוך
הוא שאין רצון יעקב היה לחטא
לפניו בזה ולא הסתפל ברצון
באשה אחרת באותה שעה כשאר
רשעי העולם, ועל כן כתוב (שם לה)
ויהיו בני יעקב שנים עשר, שהרי
בניהם של שאר הרשעים בעולם

מחובוי, ולאסתפלא דלא יעבר על רעותיה
דמאריה. דתנינן, פל מה דבר נש עביד
בהאי עלמא, בספרא כתיבו אינון עובדין,
ועאלין בחושבנא קמי מלפא קדישא, וכלא
אתגלייא קמיה. הדא הוא דכתיב, (ירמיה כג)
אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם ה'. אי הכי, איך לא יסתמר בר נש
מלמיחב קמיה דמאריה. ותנינן, אפילו
ההוא (פאו) מה דחשיב בר נש ואסתלק
ברעותיה, כלא אשתפח קמי קדשא בריך
הוא, ולא אתאביד מניה.

הא חזי, בההוא ליליא דעאלת לאה לגביה
דיעקב, ויהבת ליה אינון סימנין דיהב
יעקב לרחל, סליק ברעותיה דאיהי רחל,
ושמש שמושא בה. וההיא טפה קדמיתא
דיעקב הות. דכתיב, (בראשית מט) פחי וראשית
אוני, וסבר דאיהי רחל. קדשא בריך הוא
דאיהו גלי עמיקתא ומסתרתא, וידע מה
בחשוכא, סליק ההוא רעותא לאתריה,
ובכירותא דראובן אסתלק ליוסף. מאי
טעמא, משום דהא דרחל הות, ההיא טפה
קדמיתא דנפקת מיעקב. ובגין דהות דילה,
ההוא בכירותא ממש דראובן, ירית יוסף.
ורחל ירתה לההוא דילה.

ובגין כן, רזא דמלה, לא אסתלק ראוּבן
בשמא כשאר שבטין. אלא ראוּבן.
כלומר חמו בר, ראוּבן בן סתם. והאי בן לא
אתידע שמייה, ועל דא לא קריא לאה בני
בהאי שמא, ולא אקרי ראוּבן בני, דהא לאה
ידעת עובדא.

ותנינן, גלי קמי קדשא בריך הוא, דיעקב

לאו רעותיה למיחב קמיה בהאי, ולא אסתפל ברעותא באתתא